

INTERVIEW

Jan Meierdres

Geboren: 1988 te Breda

Sport: IJshockey

Teams: Tilburg Trappers, Nederlands Team

Prijzen: Kampioen van Nederland (2007, 2008, 2014, 2015),
Nederlands Bekertoernooi (2006, 2008, 2011, 2013, 2014, 2015),
Kampioen Duitse Oberliga (2016, 2017, 2018)

START ALS KEEPER

Wanneer en waarom ben je gaan ijshockeyen?

Ik zat eerst van heel kleins af aan in de motorsport. Ik reed al motor toen ik drie was. Toen zijn mijn ouders uit elkaar gegaan, ik was vier jaar. Ik ben in Breda geboren, maar mijn moeder is een Tilburgse en na de scheiding zijn we teruggegaan naar Tilburg. Daar kwam mijn moeder weer vriendinnen van vroeger tegen. Een van die vriendinnen, volgens mij de moeder van Ritchie van Hulten, zei op een gegeven moment: 'ga een keer mee naar de ijsbaan, da's gezellig!'. Dus we zijn vrij gaan schaatsen en dat was heel erg leuk. En zo ben ik, toen ik vijfenhalf, zes jaar was, begonnen met ijshockeyen.

Wanneer en waar stond je voor het eerst in het doel?

Ik ben begonnen als speler, in de mini's. Daar scoorde ik het enige doelpunt uit mijn leven; van de ene kant naar de andere kant. Ik ben van de lichte van Steve Mason, die toen onze jeugdtrainer was, en was constant bij het verdedigende doeltje te vinden. Toen we een team hoger kwamen, was het Ian die zei: 'trek maar eens wat keeperspullen aan en kijk wat je ervan vindt.'. Ik was zeven jaar oud en heb ze, bij wijze van spreken, niet meer uitgetrokken.

Waarom ben je keeper geworden?

Je hebt een bepaalde verantwoordelijkheid. Zeker bij ijshockey, waar het reddingspercentage - als je het gewoon goed doet - tussen de 90 en 93 procent van de schoten ligt. Dus jij kunt een heel erg groot verschil maken. Dat geeft wel een kick, zullen we maar zeggen. Als je, bijvoorbeeld, in een volle hal een puck pakt of je team helpt; dat zijn wel hele mooie dingen.

Welk onderdeel van het keepersvak vond je het leukste?

Aanvallers hebben geen verantwoordelijkheidsgevoel. Die denken: als ik de puck verlies, jammer dan, dat lost Pietje Puck dan wel op. Maar als keeper kan ik niet zeggen: 'na mij komt Jantje wel in de goal', want na mij is er niemand meer. Dus ik vond de verantwoordelijkheid die je hebt als keeper en het feit dat je het verschil kunt maken het mooiste onderdeel van het keepersvak.